

af Befolkningen under de Indtægts- og Formuegrænser, man havde sat for Optagelse i en anerkendt Sygekasse med Statstilskud, saa der er endnu en lang Linie at løbe paa. Foruden at Sygekasserne af deres Indtægter har kunnet udrede de lov- og vedtægtsmæssige Ydelser, havde de den 31. December 1912 opsamlet en Formue af i alt 8,290,902 Kr. Sygekasserne er omtrent lige meget udbredte over det hele Land. Udbredelsen er dog størst her i København, hvor den ved Udgangen af 1912 androg 43 pCt. af den voksne Befolkning; for Jyllands Landdistrikter var det 42 pCt., men da Gennemsnitsprocenten var ca. 41 for hele Landet, vil det jo sige, at Udbredelsen var omtrent den samme over hele Landet. Derimod er der i visse andre Henseender betydelige Forskelle paa de københavnske og de provinsielle Sygekassers Forhold. Da jeg ikke selv i alle Henseender kan finde Grunden hertil, ønsker jeg at fremdrage disse Forhold i det Haab, at den højtærede Minister eller ærede Medlemmer kan nærmere angive og belyse disse Grunde. At Medlemsbidraget er større gennemsnitlig i Hovedstaden end i Provinserne, og at Ydelsen i Sygdomstilfælde derfor ogsaa kan være større, er jo noget, der siger sig selv; det sidste følger jo af det første. Derimod kan jeg mindre godt forstaa, at Sygedagenes Antal pr. Medlem her i Hovedstaden er saa meget større end ude paa Landet, og at denne Forskel stadig har været voksende, siden Sygekasseloven er traadt i Kraft. Til Belysning heraf skal jeg fremdrage nogle Tal fra Sygekasseinspektørens Beretning for 1912. I 1894 var Sygedagenes Antal i København pr. Medlem 7,8, i 1904 8,3 og i 1912 8,7, altsaa en stadig Stigning. For Jyllands Landsygekassers Vedkommende — jeg skal holde mig til de to Klasser for ikke at gøre mit Indlæg alt for vidtløftigt — var Sygedagene derimod for de samme tre Aar henholdsvis 4,3, 2,9 og 2,6 pr. Medlem, altsaa stadig nedadgaaende. I 1894 var Sygedagenes Antal i København $1\frac{3}{4}$ Gange større end de jyske Landdistrikters Sygedage, og i 1912 var de $3\frac{1}{2}$ Gang større. I 1894 var Forholdet altsaa mellem Sygedagenes Antal i de københavnske Sygekasser og Sygekasserne i Jyllands Landdistrikter som 7 til 4, men 1912 som 14 til 4. Det er en vældig Forskel, som jeg ikke formaar at finde Grunden til. Om det alene skyldes, at der er saa meget mere Sygdom her i København, eller maa ske, at de er mere haardføreovre i Jyl-

land, ved jeg ikke, men jeg tænker mig, at der derom kan blive givet nærmere Oplysninger. Jeg skal dog tilføje — men det fremgaar ikke af Sygekasseinspektørens Beretning —, at det er muligt, at noget af den store Forskel kan skyldes, at man ikke beregner det ganske paa samme Maade, at man ikke lader saa mange Dage gaa hen, inden man her i København begynder at give Sygehjælp, som ovre i Jylland, hvor man har færre Penge at give ud af. Men selv om det er muligt, at der kan anføres noget af den Slags, der i nogen Maade kan begrunde noget af den store Forskel, bliver der alligevel en stor Forskel tilbage; men, som sagt, det kan jeg ikke nærmere gøre Rede for, thi der fremgaar ikke noget som helst om dette af Sygekasseinspektørens Beretning. Endelig er Administrationsudgifterne pr. Medlem meget betydeligt større i København end i de jyske Landdistrikters Sygekasser. I 1912 var Udgiften pr. Medlem i København 1 Kr. 65 Ø., i Jyllands Landsygekasser kun 43 Ø., altsaa kun omtrent en Fjerdedel. Dette kunde jo tyde paa, at man i de jyske Landkasser — i Jylland er man jo nødt til at være lidt forsigtig med Pengene, man har saa faa af dem — administrerer billigere end i København. Men jeg ved jo ikke, om det er Grunden, eller den maa søges i andre Forhold. En anden Omstændighed, der for øvrigt ogsaa kunde tyde paa større økonomisk Sans paa Landet end i Hovedstaden, er, at medens de københavnske Sygekasser med en samlet Formue pr. 31. December 1911 af 1,971,950 Kr. i 1912 kun havde en Renteindtægt af 51,152 Kr. eller ca. 2,6 pCt., saa havde de jyske Landsygekasser af en Formue paa 1,836,089 Kr. en Renteindtægt af 53,279 Kr. eller 2,9 pCt. og Østifternes Landsygekasser af en Formue paa 2,678,537 Kr. en Renteindtægt paa 88,238 Kr. eller 3,3 pCt. Nu er der jo ikke saa særlig stor Forskel paa Procenterne, men naar man henser til, at der jo maa være meget lettere Adgang her i København til at gøre Midlerne frugtbringende end ude paa Landet og særlig ovre i de vidtstrakte Egne i Jylland, synes jeg alligevel, at Forskellen er ikke saa ubetydelig.

Men selv om Sygekasseloven af 12. April 1892 var et nok saa vellykket Arbejde, er det ret forstaaeligt, at der nu, da den har virket i over 20 Aar, kan være Grund til at tage den op til Revision. Og som det allerede er nævnt, blev der jo